

Arrest

nr. 42 582 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Roeselare, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Roeselare van 15 januari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 januari 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. KARACA, die loco advocaat J. LEFERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. SROKA, die loco advocaat S. BRAEYE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, legt op 20 augustus 2009 samen met mevrouw X., van Franse nationaliteit, een verklaring af van wettelijke samenwoning.

Op 20 augustus 2009 dient verzoeker een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie. Hij wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 19 november 2009, de volgende documenten voor te leggen: bewijzen van duurzame aard van de relatie met X. gedurende minimum één jaar voor de aanvraag of bewijzen dat zij elkaar minstens twee jaar kennen.

Verzoeker legt geen documenten voor.

Op 15 januari 2010 neemt de burgemeester van Roeselare de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

“In uitvoering van artikel 52par3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de EU, aangevraagd op 20/08/2009

door M. K.

geboren te B. (Algerije), op (...)1963

nat. Algerije

en wonend te (...)

geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. De volgende documenten werden niet voorgelegd : bewijzen dat betrokkenen elkaar 2 jaar kennen en elkaar gedurende die periode min. 3 keer ontmoet hebben gedurende 45 d of bewijzen dat betrokkenen 1 jaar voor de aanvraag hebben samengewoond.”

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. *In fine* van het verzoekschrift vraagt verzoekende partij om “*verzoeker de gevraagde verblijfskaart voor België toe te kennen*”.

Er dient op gewezen te worden dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) optreedt als annulatierechter. Hij is derhalve niet bevoegd om verblijfskaarten toe te kennen. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep, in de mate waarin het dit verzoek tot voorwerp heeft, niet ontvankelijk is.

3.2. In de nota zet verwerende partij uiteen dat de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing nam om het recht op verblijf niet te erkennen en dat zijzelf enkel de beslissing feitelijk diende te betekenen aan verzoekende partij zodat het beroep onontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de gemeente Roeselare.

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). Dit artikel vermeldt dat, indien het familielid van een burger van de Unie dat zelf geen burger van de Unie is, na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt, het gemeentebestuur de aanvraag kan weigeren door middel van een bijlage 20.

De bestreden beslissing betreft *in casu* zulk een bijlage 20 en werd dus genomen door het gemeentebestuur. Het beroep is dienvolgens gericht tegen de correcte verwerende partij. De exceptie van onontvankelijkheid dient te worden verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Dat het beroep tot nietigverklaring van verzoeker gegrond is op de overweging dat gedaagde volledig ten onrechte besliste tot de niet-toekenning van een verblijfskaart voor België op grond van de volgende motieven:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. De volgende documenten werden niet voorgelegd : bewijzen dat betrokkenen elkaar 2 jaar kennen en elkaar gedurende die periode min. 3 keer ontmoet hebben gedurende 45 d of bewijzen dat betrokkenen 1 jaar voor de aanvraag hebben samengewoond.

Dat de aangehaalde reden om een verblijfskaart te weigeren niet correct is;

Dat de noodzakelijke documenten wel degelijk voor handen zijn,

Dat verzoeker volgende documenten voegt bij huidige procedure:

-Huurovereenkomst

-Huurovereenkomst

-verklaring D.

-verklaring B.I.

-verklaring tandarts J.D.M.

-verklaring A.F.

verklaring B.P.

Dat verzoeker reeds een geruime tijd een relatie heeft met mevrouw C.F. Dat dit ontegensprekelijk blijkt uit de voormelde stukken en verklaringen van diverse partijen.

Dat gelet op het voorgaande een verblijfskaart voor België aan verzoeker dient te worden toegekend;”

4.2. In de nota repliceert verwerende partij dat verzoeker binnen de drie maanden bewijzen diende voor te leggen van de duurzame aard van de relatie. Deze documenten werden niet voorgelegd, enkel de bijlage 19ter (aanvraagformulier) werd voorgelegd, samen met een kopie van het internationaal paspoort. Verzoeker betwist niet dat hij de gevraagde documenten niet heeft voorgelegd. De diensten van verwerende partij konden deze stukken dan ook niet beoordelen. De stukken die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, zijn verklaringen van vrienden, handelaren en zijn raadsman waaruit niet kan worden afgeleid dat verzoekers voldoen aan de criteria vooropgesteld voor een duurzame relatie.

4.3. In de repliekmemorie verwijst verzoeker naar de uiteenzetting opgenomen in het inleidend verzoekschrift.

4.4. Uit de bewoordingen in het middel *“Dat de aangehaalde reden om een verblijfskaart te weigeren niet correct is”* blijkt dat verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker die zelf geen burger van de Unie is, heeft een aanvraag ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie met mevrouw F.C., van Franse nationaliteit.

Uit de bijlage 19ter blijkt dat verzoeker werd gevraagd om binnen de drie maanden en ten laatste op 19 november 2009 documenten voor te leggen inzake de duurzame aard van zijn relatie. Verzoeker legde geen documenten voor en betwist dit gegeven niet in het verzoekschrift.

Bijgevolg was het gemeentebestuur op grond van artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit gemachtigd om de bestreden beslissing te nemen. Dit artikel luidt immers als volgt:

“Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt (...) weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Verzoeker kan niet met goed gevolg voorhouden dat de reden om de verblijfskaart te weigeren niet correct is, nu hij geenszins betwist de gevraagde documenten niet te hebben voorgelegd.

De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Waar verzoeker verwijst naar stukken inzake zijn relatie die hij bij huidig verzoekschrift voegt, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker deze stukken niet heeft voorgelegd aan het bestuur. Bij het nemen van de bestreden beslissing kon met deze stukken bijgevolg geen rekening worden gehouden. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Het voorleggen van deze stukken doet bijgevolg geen afbreuk aan de wettigheid van de bestreden beslissing.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET